

รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี*

THE MODEL OF COOPERATION NETWORK IN ORGANIZING THE WORLD HORTICULTURAL EXPO UDON THANI PROVINCE

ศักดา เกตุแก้ว*, ธนภต ทูริสุทธิ์, ศุภกฤต ปิติพัฒน์

Sukda Katkaew*, Thanakrit Thurisut, Supagrit Pitiphat

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี อุดรธานี ประเทศไทย

Graduate School, Udon Thani Rajabhat University, Udon Thani, Thailand

*Corresponding author E-mail: sukdakatkaew@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาองค์ประกอบ สร้างรูปแบบ และสร้างคู่มือรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา มี 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนงานมหกรรมพืชสวนโลก จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมริสเรล ระยะที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ มี 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาและสรุปภาพรวม ขั้นตอนที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะที่ 3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบของเครือข่ายที่ส่งผลต่อความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี มี 5 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับความสำคัญตามน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน จากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) การมีเป้าหมายร่วมกัน 2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3) การติดต่อสื่อสาร 4) การมีความสัมพันธ์ระหว่าง และ 5) การมีส่วนร่วม ส่วนการสร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก ประกอบด้วย กิจกรรมการพัฒนา มี 5 ด้าน 16 กิจกรรมการพัฒนา การประเมินความเหมาะสมและด้านความเป็นไปได้ผ่านเกณฑ์ และการสร้างคู่มือการประยุกต์ใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี มีความพึงพอใจของคู่มืออยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบเครือข่าย, ความร่วมมือ, งานมหกรรมพืชสวนโลก, คู่มือ

Abstract

The purposes of this research to study the components, create the model and a manual for applying the model of cooperation network in organizing the World Horticultural Expo Udon Thani Province. It was mixed-method research using research and development methods. There were 3 phases: Phase 1: quantitative research. The sample group consisted of 275 people involved in driving the World Horticultural Expo. The instruments used were questionnaires and data were analyzed using the LISREL program. Phase 2: Qualitative research, consisting of 2 steps: Step 1: 30 key informants. The instruments used were interview forms, content analysis, and summary. Step 2: 30 key informants. The instruments used were a suitability and feasibility assessment form. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. Phase 3: 30 key informants. The instruments used were a satisfaction assessment form. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. The research results found that there were 5 network components affecting cooperation in organizing the World Horticultural Expo in Udon Thani Province. The components were ranked according to the standard component weights from highest to lowest: 1) Shared goals, 2) Knowledge exchange, 3) Communication, 4) Relationships between, and 5) Participation. As for the creation of a network model for the World Horticultural Expo, it consists of development activities with 5 areas, 16 development activities, an assessment of suitability and feasibility through criteria, and the creation of a manual for the application of the network model for the World Horticultural Expo in Udon Thani Province. There was a high level of satisfaction with the manual.

Keywords: The Model of Cooperation Network, Cooperation, The World Horticultural Expo, Manual

บทนำ

การท่องเที่ยวของไทยนับเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่มากขึ้นเรื่อย ๆ ตามการเติบโตของนักท่องเที่ยว แม้ว่าหลายรัฐบาลพยายามกระจายแหล่งท่องเที่ยวไปหลายจังหวัด แต่ก็พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติยังคงกระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพมหานคร ชลบุรี และภูเก็ต ทำให้นโยบายการกระจายรายได้ด้วยการใช้ท่องเที่ยวยังไม่ประสบความสำเร็จ จากข้อมูลและสถิติท่องเที่ยว ชี้ให้เห็นว่าการใช้ภาคท่องเที่ยวมาช่วยแก้ปัญหากระจายรายได้และความเจริญไปสู่ภูมิภาค รวมถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เพื่อสร้างความหลากหลายให้กับแหล่งท่องเที่ยวจากข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาคาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวอาจอยู่ที่ 37.5 ล้านคน แต่เมื่อเทียบกับฐานที่สูงในปีก่อน อัตราการเติบโตของตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติจะชะลอลงมาที่ 5.6% จากที่เติบโต 26.3% ในปี 2567 จากปัจจัยสำคัญ คือ เทรนด์นักท่องเที่ยวสนใจไปท่องเที่ยวในจุดหมายปลายทางใหม่ ๆ รัฐบาลจึงต้องการกระตุ้นเศรษฐกิจจึงแนวทางการพัฒนาประเทศไทยของการท่องเที่ยว 4.0 หรือ “Tourism 4.0” นับเป็นรูปแบบใหม่แห่งการสร้าง ความยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่สร้างมิติใหม่ของการท่องเที่ยวใน มุมมองสินค้า (Product) เป็นการปรับสู่การให้

คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว (Place) จากการสร้างสัญลักษณ์ (Brand) เปลี่ยนสู่การสร้างอัตลักษณ์ (Identity) ในวิถีไทยที่แตกต่างกัน การท่องเที่ยวถือเป็นเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย นอกจากนารายได้มาสู่ประเทศอย่างมากในแต่ละปีแล้ว ภาคการท่องเที่ยวยังเป็นภาคที่มีศักยภาพในการฟื้นตัวได้เร็วที่สุดเมื่อเทียบกับภาคอุตสาหกรรมและภาคการเกษตรจากฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ ศูนย์วิจัยกสิกรไทย ประเมินว่าในปี 2568 นักท่องเที่ยวต่างชาติเที่ยวไทยมีจำนวน 37.5 ล้านคน เพิ่มขึ้น 5.6% จากปี 2567 รายได้การท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติดีกว่า 80% อยู่ในเมืองท่องเที่ยวหลัก 3 แห่ง ได้แก่ กรุงเทพฯ ภูเก็ต และชลบุรี ซึ่งสอดคล้องไปกับการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในไทยกว่า 70% กระจุกตัวอยู่ที่เมืองท่องเที่ยวหลัก 3 จังหวัด เน้นการสร้างสรรคต่อยอดสิ่งที่ท้องถิ่นมีอยู่ ดังเช่นงานมหกรรมพืชสวนโลก ซึ่งถือเป็นการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจภายในประเทศและชุมชน (นันทพร บรรลือสินธุ์, 2566)

มหกรรมพืชสวนโลกเป็นงานมหกรรมจัดแสดงด้านพืชสวนกลางแจ้ง โดยมีสมาคมพืชสวนระหว่างประเทศ (AIPH) เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์การจัดงาน ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมวิชาการเกษตรเข้าเป็นสมาชิก AIPH โดยประเทศไทยนับเป็นประเทศที่สามในทวีปเอเชีย ที่ได้รับรองการจัดงานมหกรรมระดับโลกจาก BIE ต่อจากจีนและญี่ปุ่น มีประเทศที่เข้าร่วมจัดสวนนานาชาติในอาคารและนอกอาคาร รวมเป็น 26 ประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ภาคีเครือข่ายหลากหลายประเทศ การยื่นประมูลสิทธิ์ในการเป็นเจ้าภาพในปี พ.ศ. 2569 นี้ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ประเทศไทยยื่นประมูลสิทธิ์ในการเป็นเจ้าภาพ และเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2565 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกรอบงบประมาณด้วยแล้ว (กรมวิชาการเกษตร, 2565) โดยการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกจะจัดอยู่ที่จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2569 (Udon Thani International Horticultural Expo 2026) ในระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2569 ถึง 14 มีนาคม 2570 (134 วัน) ภายใต้แนวคิด “Diversity of Life: Connecting Water, Plants, and People for sustainable living หรือ ความหลากหลายแห่งสรรพชีวิต: สายสัมพันธ์แห่งน้ำ พืชพรรณ และผู้คนสู่การดำรงชีวิตที่ยั่งยืน” สำนักนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการการจัดงานพืชสวนโลก พ.ศ. 2569 ประกอบด้วย 2 คณะ ได้แก่ 1) คณะกรรมการการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก 2) คณะกรรมการการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก พ.ศ. 2569 คณะกรรมการดังกล่าวได้มีการลงมือปฏิบัติงานไปบ้างแล้ว แต่การเตรียมการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2569 ยังไม่มีความก้าวหน้าเท่าที่ควร ผู้วิจัยในฐานะรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ได้ร่วมเป็นตัวแทนของประเทศไทยไปนำเสนอขอเป็นเจ้าภาพการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานีต่อสมาคมพืชสวนระหว่างประเทศ ที่นครดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์และเป็นคณะกรรมการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี ได้ศึกษาสาเหตุและปัจจัยของความล่าช้าและอุปสรรคของการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี พบว่า 1) หน่วยงานภาคีเครือข่ายที่มาเป็นคณะกรรมการร่วมนั้น มีทั้งอยู่ในส่วนกลาง (กรุงเทพฯ) อยู่ในส่วนภูมิภาค (จังหวัดอุดรธานี) ทำให้การติดต่อประสานงานมีความลำบาก ซับซ้อน 2) อำนาจในการอนุมัติ อนุญาต ในการใช้พื้นที่ การจัดซื้อจัดจ้าง และดำเนินงานต่าง ๆ กระจายอยู่ในหลายหน่วยงาน ส่วนใหญ่จะอยู่ในส่วนกลาง ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีซึ่งเป็นส่วนภูมิภาคมีอำนาจจำกัด 3) ขาดรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก (ระดับ B) 4) ขาดการรับรู้และการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาในระดับพื้นที่ และ 5) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกรรมการเครือข่ายต่าง ๆ ยังไม่มีน้อย

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว จึงสนใจที่จะทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ การจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี เพื่อศึกษาองค์ประกอบของเครือข่ายที่ส่งผลต่อความร่วมมือ การจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก สร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก และสร้างคู่มือการ ประยุกต์ใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก เพื่อใช้เป็นเครื่องมือและแนวทางใน ขั้บเคลื่อนการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของเครือข่ายที่ส่งผลต่อความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัด อุดรธานี
2. เพื่อการสร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี
3. เพื่อสร้างคู่มือการประยุกต์ใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัด อุดรธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

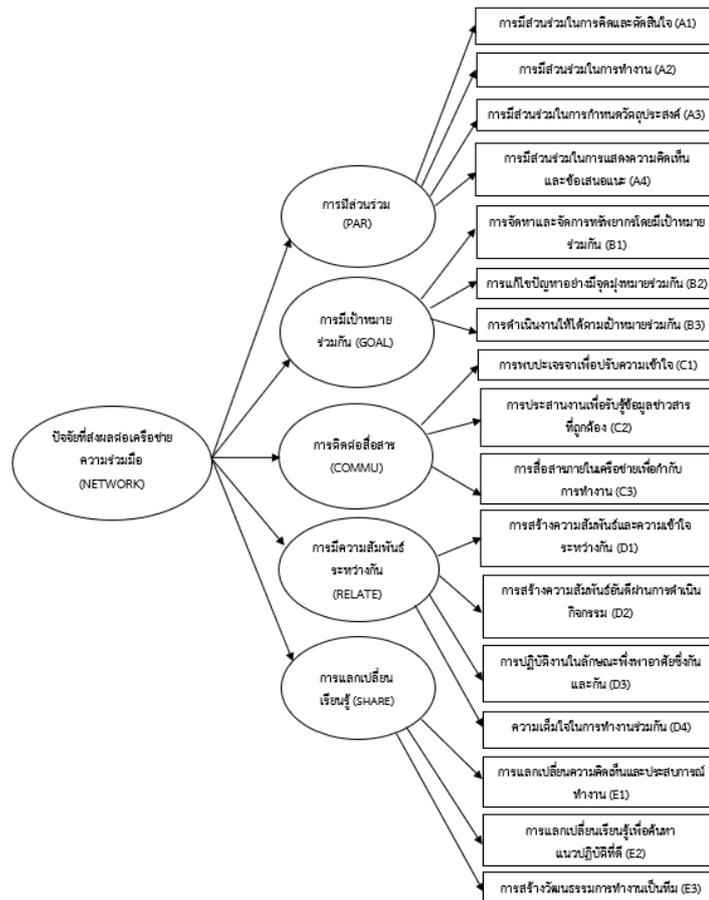
การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ได้ดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของเครือข่ายที่ส่งผลต่อความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืช สวนโลก จังหวัดอุดรธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร คือ ผู้มีส่วนในการขับเคลื่อนงานนิทรรศการระดับโลกของประเทศไทย ที่มีความรู้และ ประสบการณ์ในการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก แต่เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แท้จริง จึงใช้วิธีการหา ขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ Malhotra, N. K. กรณี Problem Solving Research มีขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ 200 ตัวอย่าง ช่วงระยะของกลุ่มตัวอย่าง คือ 300 - 500 ตัวอย่าง (Malhotra, N. K., 2006) ได้กำหนดขนาด ตัวอย่างสำหรับการศึกษาที่เหมาะสมจาก ตารางดังกล่าว คือ จำนวน 275 ตัวอย่าง ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือการวิจัย ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อเครือข่ายความร่วมมือ การจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา (Wording) โดยการค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (Index of Item - Objective Congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่า IOC อยู่ที่ 1.00 ทุกข้อ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546) ตรวจสอบ ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับอยู่ที่ 0.967 เก็บรวบรวมข้อมูลโดย ผู้วิจัย ผู้ช่วยนักวิจัยและส่งแบบสอบถาม Google ฟอรม์ วิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อเครือข่าย ความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง ยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อยืนยันโมเดลว่ามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้ โปรแกรมริสเรล (Lisrel) (Diamantopoulos, A. & Siguaw, J. A., 2000) จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อเครือข่ายความร่วมมือสามารถกำหนดเป็นโมเดลได้เป็น 5 องค์ประกอบ 17 ตัวแปร สามารถการกำหนดความสัมพันธ์โครงสร้างเส้นในแต่ละองค์ประกอบของโมเดลได้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 โครงสร้างเชิงเส้นโมเดลองค์ประกอบที่ส่งผลต่อเครือข่ายความร่วมมือ
การจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้ผ่านการพิจารณาและการรับรอง โดยคณะกรรมการจริยธรรมการศึกษาวิจัยใน
มนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เลขที่รับรองโครงการ อว 0622.7/355 โดยมีระยะเวลาการรับรองตั้งแต่วันที่
5 ตุลาคม 2566 ถึงวันที่ 5 ตุลาคม 2567

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี
เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการ 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ร่างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัด
อุดรธานี กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกคือมี
ความรู้และประสบการณ์ในการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก ได้แก่ นักวิชาการจากกรมวิชาการเกษตร ตัวแทน
คณะกรรมการจัดงานพืชสวนโลกอุดรธานีคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ขับเคลื่อนงานมหกรรม

พืชสวนโลก เครื่องมือวิจัยใช้คือแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับร่างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาและสรุปภาพรวม ขั้นตอนที่ 2 การยืนยันรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกคือ มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก ได้แก่ นักวิชาการจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตัวแทนคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ขับเคลื่อนงานมหกรรมพืชสวนโลก เครื่องมือวิจัยที่ใช้คือแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ซึ่งได้ประยุกต์มาจาก บุญชม ศรีสะอาด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปจึงจะยอมรับว่าผ่านการประเมิน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

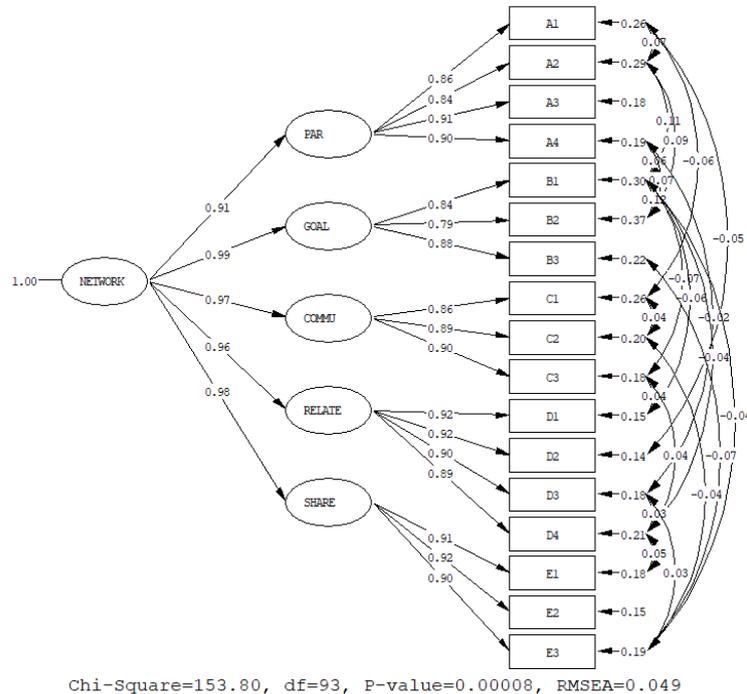
ระยะที่ 3 สร้างคู่มือการประยุกต์ใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้นำรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสูง และมีผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงมาทำการร่างคู่มือการประยุกต์ใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดงานพืชสวนโลกของจังหวัดอุดรธานี จำนวน 30 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกคือ เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดงานพืชสวนโลกของจังหวัดอุดรธานี เครื่องมือวิจัยที่ใช้คือแบบประเมินความพึงพอใจมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ผลการศึกษาขององค์ประกอบของเครือข่ายที่ส่งผลต่อความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี พบว่า

ผลการศึกษาขององค์ประกอบของเครือข่ายที่ส่งผลต่อความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี จากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.18 มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี ร้อยละ 30.91 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 65.45 มีตำแหน่งอื่น ๆ ร้อยละ 69.82 สังกัดองค์กรภาครัฐ ร้อยละ 81.09 และมี

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก 1 - 2 ครั้ง ร้อยละ 76.00 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน กำหนดเป็นโมเดลได้เป็น 5 องค์ประกอบ 17 ตัวแปร ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 นำหน้าองค์ประกอบมาตรฐานของโมเดลองค์ประกอบที่ส่งผลต่อเครือข่ายความร่วมมือ

นำหน้าองค์ประกอบมาตรฐานของโมเดลองค์ประกอบที่ส่งผลต่อเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก มีองค์ประกอบที่ส่งผลต่อเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี มี 5 องค์ประกอบ 17 ตัวแปร โดยเรียงลำดับความสำคัญตามนำหน้าองค์ประกอบมาตรฐานจากมากไปหาน้อย ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การมีเป้าหมายร่วมกัน (PAR) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 2 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (SHARE) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 3 การติดต่อสื่อสาร (COMMU) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 4 การมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน (RELATE) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 4 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 5 การมีส่วนร่วม (PAR) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 4 ตัวแปร ตามลำดับ

รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี มีทั้งหมด 5 ด้าน 16 กิจกรรม การพัฒนา ได้แก่ ด้านที่ 1 การมีเป้าหมายร่วมกันของเครือข่าย (GOAL) มีกิจกรรมการพัฒนา จำนวน 3 กิจกรรม ได้แก่ 1)การตั้งเป้าหมายของเครือข่ายให้ชัดเจนและมีแนวทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมตามหลักของ SMART ได้แก่ S: Specific - เฉพาะเจาะจง M: Measurable - สามารถวัดได้ A: Achievable - บรรลุผลได้ R: Realistic - สมเหตุสมผล สอดคล้องสถานการณ์ความเป็นจริง T: Timely - กำหนดช่วงเวลาชัดเจน 2) จัดสรรทรัพยากรของเครือข่าย โดยการนำเอาสิ่งที่หายาก และนำทรัพยากรนั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับงานมหกรรมพืชสวนโลกมากที่สุด และ

3) พัฒนาระบบและกลไกการการขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหาของการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก โดยมีการจัดสรรทรัพยากร การจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน ด้านที่ 2 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (SHARE) มีกิจกรรมการพัฒนา จำนวน 3 กิจกรรม ได้แก่ 1) สร้างวิธี หรือขั้นตอนการปฏิบัติในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ทำให้เครือข่ายประสบความสำเร็จหรือนำไปสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมายและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ 2) สร้างองค์ประกอบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing) ของเครือข่าย ได้แก่ 2.1) คน (People) 2.2) สถานที่และบรรยากาศ (Place) 2.3) สิ่งอำนวยความสะดวก (Infrastructure) และ 3) เน้นการทำงานแบบช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การทำงานแบบแทนกันได้ในบางกรณีแบบชั่วคราว แต่ทุกคน ทุกทีมยังรับผิดชอบในส่วนของตัวเอง หากมีปัญหาเกิดขึ้นกับบุคคลหรือทีม ณ จุดใด ส่วนที่เหลือก็จะเข้าไปช่วยเหลือ เพื่อให้ปัญหานั้นผ่านได้ แล้วก็กลับมาทำหน้าที่ของตัวเองเหมือนเดิม ด้านที่ 3 การติดต่อสื่อสาร (COMMU) มีกิจกรรมการพัฒนา จำนวน 3 กิจกรรม ได้แก่ 1) พัฒนาระบบการสื่อสาร แบบ 4 ทิศทาง ได้แก่ 1.1) Upward Communication การสื่อสารจากล่างขึ้นบน 1.2) Downward Communication การสื่อสารจากบนลงล่าง 1.3) Diagonal Communication การสื่อสารแนวทแยง 1.4) Horizontal Communication การสื่อสารแนวนอน 2) เครื่องมือการสื่อสารภายในแบบดิจิทัล ได้แก่ 2.1) แอปมือถือ 2.2) โพลล์และแบบสำรวจออนไลน์ 2.3) เครื่องมือการทำงานแบบออนไลน์ 2.4) วิดีโอ 2.5) อีเมล 2.6) พอดแคสต์และไฟล์บันทึกเสียง 2.7) อินทราเน็ต และ 3) จัดประชุม สัมมนา ศึกษาดูงาน และเลี้ยงสังสรรค์ ระหว่างเครือข่ายหรือคณะกรรมการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก อย่างสม่ำเสมอ ด้านที่ 4 การมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน (RELATE) มีกิจกรรมการพัฒนา จำนวน 4 กิจกรรม ได้แก่ 1) โครงการบูรณาการความสัมพันธ์เครือข่ายเพื่อความสำเร็จอย่างยั่งยืน 2) กิจกรรมการสร้างมิตรภาพและความสัมพันธ์ในที่ทำงานร่วมกัน 3) สร้าง Onboarding Experience ที่ดีของเครือข่าย เป็นการ “ซื้อใจ” ในการเริ่มต้นทำงานให้กับสมาชิกเครือข่ายใหม่ มีความรู้สึกประทับใจ และมีความสุขที่ได้ทำงาน เพราะได้รับประสบการณ์ดี ๆ ตั้งแต่ช่วงแรก และ 4) การทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างเครือข่ายการทำงานพืชสวนโลก (MOU) ด้านที่ 5 การมีส่วนร่วม (PAR) มีกิจกรรมการพัฒนา จำนวน 3 กิจกรรม ได้แก่ 1) การระดมสมองในการกำหนดวัตถุประสงค์การทำงานที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจงและเป็นรูปธรรม 2) สร้างประชาคมพืชสวนโลกอุดรธานี เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และกิจกรรม 4 แบบ ได้แก่ 2.1) ร่วมการรับรู้ข่าวสาร (Public Information) 2.2) การปรึกษาหารือ (Public Consultation) 2.3) การประชุมรับฟังความคิดเห็น (Public Meeting) และ 2.4) การร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) และ 3) การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม ได้แก่ ร่วมวางแผน การร่วมปฏิบัติและร่วมประเมินผลในการจัดมหกรรมพืชสวนโลก อันมีผลกระทบถึงตัวประชาชนเอง หลาย ๆ ช่องทาง

ผลการประเมินรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี มีระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี ภาพรวมอยู่ในด้านความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.61) ด้านความเป็นไปได้ระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.81) ถือว่ารูปแบบผ่านเกณฑ์ประเมิน

คู่มือการประยุกต์ใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี สามารถแดงได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อคู่มือการประยุกต์ใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี

ที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล
รูปเล่ม				
1	รูปแบบคู่มือมีความน่าสนใจ	3.54	0.65	มาก
2	มีความชัดเจนของภาพและตัวอักษร	3.68	0.78	มาก
3	การใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม	3.58	0.54	มาก
4	ขนาดของรูปเล่มมีความเหมาะสม และสมบูรณ์	3.55	0.64	มาก
เนื้อหา				
1	เนื้อหามีความครอบคลุม และเหมาะสม	3.59	0.87	มาก
2	เรียบเรียงเนื้อหาที่เข้าใจง่าย	3.68	0.43	มาก
3	เนื้อหามีสาระและเป็นประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้	3.91	0.48	มาก
4	เนื้อหาของคู่มือมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันทุกส่วน	3.53	0.57	มาก
การนำไปใช้ประโยชน์				
1	สามารถนำคู่มือไปใช้เป็นเครื่องมือของการปฏิบัติงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานีได้จริง	3.54	0.64	มาก
2	สามารถนำเนื้อหาและกิจกรรมในคู่มือไปแก้ไขปัญหาการดำเนินงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานีได้จริง	3.57	0.42	มาก
3	กรณีตัวอย่างของกิจกรรมมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี สามารถไปประยุกต์ในการจัดงานพื้นที่อื่น ๆ ได้	3.51	0.45	มาก
	รวม	3.54	0.60	มาก

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า มีระดับความพึงพอใจต่อคู่มือการประยุกต์ใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$, S.D.= 0.60)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งอื่น ๆ สังกัดองค์กรภาครัฐ และมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก 1 - 2 ครั้ง ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน กำหนดเป็นโมเดลได้เป็น 5 องค์ประกอบ 17 ตัวแปร โดยเรียงลำดับความสำคัญตามน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) การมีเป้าหมายร่วมกัน (PAR) ประกอบด้วย

ตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร 2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (SHARE) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร 3) การติดต่อสื่อสาร (COMMU) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร 4) การมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน (RELATE) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 4 ตัวแปร และ 5) การมีส่วนร่วม (PAR) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 4 ตัวแปร ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภิญา เลื่อนฉวี ศึกษาเรื่อง พลังความร่วมมือในประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน: ปัญหาท้าทายความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า การมีเป้าหมายร่วมกันเป็นปัจจัยหลักที่จะนำพาความมั่นคง ความเจริญรุ่งเรืองด้านเศรษฐกิจ และความร่วมมือระหว่างกันสู่ความเป็นประชาคมที่สมบูรณ์ (อภิญา เลื่อนฉวี, 2563)

รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี มีทั้งหมด 5 ด้าน 16 กิจกรรม การพัฒนา ได้แก่ ด้านที่ 1 การมีเป้าหมายร่วมกันของเครือข่าย (GOAL) มีกิจกรรมการพัฒนา โดยการตั้งเป้าหมายของเครือข่ายให้ชัดเจนและมีแนวทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมตามหลักของ SMART ได้แก่ S: Specific - เฉพาะเจาะจง M: Measurable - สามารถวัดได้ A: Achievable - บรรลุผลได้ R: Realistic - สมเหตุสมผล สอดคล้องสถานการณ์ความเป็นจริง T: Timely - กำหนดช่วงเวลาชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชรรร ลันสุชีพ ศึกษาเรื่อง แนวทางการจัดแสดงนิทรรศการประเภทสื่อปฏิสัมพันธ์: กรณีศึกษานิทรรศการ ชุดถอดรหัสไทย ณ มิวเซียมสยาม ผลการศึกษาพบว่า ขั้นตอนของการวางแผนของนิทรรศการ/งานมหกรรม ควรมีการกำหนดให้ชัดเจนตั้งแต่ต้น เพื่อให้มีแนวทางการออกแบบ (ชรรร ลันสุชีพ, 2562) ด้านที่ 2 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (SHARE) มีกิจกรรมการพัฒนา สร้างองค์ประกอบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing) ของเครือข่าย ได้แก่ 1) คน (People) 2) สถานที่และบรรยากาศ (Place) 3) สิ่งอำนวยความสะดวก (Infrastructure) และ 4) เน้นการทำงานแบบช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การทำงานแบบแทนกันได้ในบางกรณีแบบชั่วคราว แต่ทุกคน ทุกทีมยังรับผิดชอบในส่วนของตัวเอง หากมีปัญหาเกิดขึ้นกับบุคคลหรือทีม ณ จุดใด ส่วนที่เหลือก็จะเข้าไปช่วยเหลือ เพื่อให้ปัญหานั้นผ่านได้ แล้วก็กลับมาทำหน้าที่ของตัวเองเหมือนเดิม สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงไกร ฮ่องเฮงเส็ง ศึกษาเรื่องการจัดนิทรรศการชั่วคราวและกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องภาษาและวัฒนธรรมของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของมิวเซียมสยาม ผลการศึกษาพบว่า การจัดนิทรรศการควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้แก่ การประชุมวิชาการด้านพิพิธภัณฑ์ในอาเซียนฯ และกิจกรรมในเชิงนันทนาการ ได้แก่ กิจกรรมงานวันเด็ก ตอน หนูน้อยตะลุยกอาเซียน เป็นต้น (เกรียงไกร ฮ่องเฮงเส็ง, 2562) ด้านที่ 3 การติดต่อสื่อสาร (COMMU) มีกิจกรรมการพัฒนาโดยการจัดประชุม สัมมนา ศึกษาดูงาน และเลี้ยงสังสรรค์ ระหว่างเครือข่ายหรือคณะกรรมการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาลินี ทิพย์เพ็ง และคณะ ศึกษาเรื่อง การพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม การจัดประชุม สัมมนา การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการในจังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า ควรส่งเสริมให้มีการจัดประชุมของหน่วยงานราชการในจังหวัดฯ จัดทำปฏิทินการท่องเที่ยว และฝึกอบรมบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ (สาลินี ทิพย์เพ็ง และคณะ, 2562) ด้านที่ 4 การมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน (RELATE) มีกิจกรรมการพัฒนา โครงการบูรณาการความสัมพันธ์เครือข่ายเพื่อความสำเร็จอย่างยั่งยืน และกิจกรรมการสร้างมิตรภาพและความสัมพันธ์ที่ทำงานร่วมกัน สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการความร่วมมือของ วรสุดา สุขารมณ์ ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบของความร่วมมือแบบบูรณาการ พบว่า การส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจ การสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน การแบ่งปันความรู้ระหว่างองค์การ การแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี

การส่งเสริมการฝึกทักษะการอบรมและความร่วมมือกัน และการสร้างปฏิบัติสัมพันธ์ระยะยาวร่วมกันทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์นำไปสู่ความสำเร็จ (วรสุตา สุขารมณ, 2554) และด้านที่ 5 การมีส่วนร่วม (PAR) มีกิจกรรมการพัฒนาโดยมีการระดมสมองในการกำหนดวัตถุประสงค์การทำงานที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจงและเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับหลักความร่วมมือ ของ Kisner, M. K. พบว่า การกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานร่วมกันในระยะเริ่มต้นของความสัมพันธ์ระหว่างกันควรจะเป็นโครงการเล็ก ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายไม่ยุ่งยากสลับซับซ้อนง่ายต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของทั้งสองฝ่ายและจะนำไปสู่ความเชื่อถือศรัทธาอีกทั้งยังเป็นการขจัดความรู้สึกแตกต่างของทั้งสองฝ่ายที่มีต่อกันเพื่อสร้างความหวังที่จะทำงานอื่น ๆ ตามแผนความร่วมมือให้สำเร็จไป (Kisner, M. K., 1997)

คู่มือการประยุกต์ใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดการงานนทกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี มีระดับความพึงพอใจต่อคู่มือการประยุกต์ใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดการงานนทกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด เกณฑ์การประเมินคู่มือมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปถือว่าคู่มือผ่านการยอมรับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยเรื่องนี้ ได้พบองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งสามารถสร้างเป็นโมเดลรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดการงานนทกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี ได้ดังนี้

ภาพที่ 3 โมเดลรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดการงานนทกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี

องค์ความรู้ใหม่ของโมเดลรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ 1) การมีเป้าหมายร่วมกัน 2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3) การติดต่อสื่อสาร 4) การมีความสัมพันธ์ระหว่าง และ 5) การมีส่วนร่วม

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้ สรุปได้ว่า องค์ประกอบของเครือข่ายที่ส่งผลต่อความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งอื่น ๆ สังกัดองค์กรภาครัฐ และมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก 1 - 2 ครั้ง องค์ประกอบเชิงยืนยัน กำหนดเป็นรูปโมเดล มี 5 องค์ประกอบ 17 ตัวแปร เรียงลำดับความสำคัญตามน้ำหนัก องค์ประกอบมาตรฐานจากมากไปหาน้อย คือ 1) การมีเป้าหมายร่วมกัน 2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3) การติดต่อสื่อสาร 4) การมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน และ 5) การมีส่วนร่วม (PAR) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก มี 5 ด้าน 16 กิจกรรมการพัฒนา ได้แก่ ด้านที่ 1 การมีเป้าหมายร่วมกันของเครือข่าย ด้านที่ 2 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านที่ 3 การติดต่อสื่อสาร ด้านที่ 4 การมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน และด้านที่ 5 การมีส่วนร่วม และระดับความพึงพอใจคู่มือการประยุกต์ใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ควรนำรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1.1) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี ในฐานะตัวแทนคณะทำงาน ทำข้อตกลงความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงาน ตั้งแต่ 2 หน่วยงานขึ้นไป 1.2) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี ตัวแทนราชการส่วนภูมิภาค และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ตัวแทน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาสังคมจังหวัดอุดรธานี ตัวแทนภาคประชาชน ร่วมมือกันในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร 1.3) ให้คณะกรรมการและคณะทำงานการขับเคลื่อนงาน มหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี ร่วมมือกันในการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด 1.4) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี และสถาบัน การศึกษา ร่วมมือในการติดตามและประเมินผล ทั้งในระยะก่อนการดำเนินงาน ระหว่างการดำเนินงานและหลังการดำเนินงาน และ 1.5) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี จัดให้มีการลงนามในการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับเครือข่ายการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี 2) ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี 3) ควรทำ การประเมินผลระดับการประยุกต์ใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี และ 4) ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้เข้าชมงานมหกรรมพืชสวนโลก จังหวัดอุดรธานี

เอกสารอ้างอิง

เกรียงไกร ฮ่อเฮงเส็ง. (2562). การจัดนิทรรศการชั่วคราวและกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องภาษาและวัฒนธรรมของ ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของมิวเซียมสยาม. วารสารศิลปกรรมบูรพา, 22(1), 29-51.
 กรมวิชาการเกษตร. (2565). อุดรธานีกระตุ้นเศรษฐกิจประเทศ โขว์ศักยภาพพืชสวนไทย สู่อุตสาหกรรมโลก. เรียกใช้ เมื่อ 14 ธันวาคม 2566 จาก <https://www.moac.go.th/news-preview-441091791460>

- ชรรร ลันสุชีพ. (2562). แนวทางการจัดแสดงนิทรรศการประเภทสื่อปฏิสัมพันธ์: กรณีศึกษานิทรรศการชุด ถอดรหัสไทย ณ มิวเซียมสยาม. เรียกใช้เมื่อ 14 ธันวาคม 2566 จาก https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:180000
- นันทพร บรรลือสินธุ์. (2566). ประวัติและผลงานของชาวต่างชาติในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วรสุดา สุขารมณ. (2554). ความร่วมมือระหว่างองค์การในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สาลินี ทิพย์เพ็ง และคณะ. (2562). การพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมการจัดประชุม สัมมนา การท่องเที่ยวเพื่อเป็น รางวัล และการจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการในจังหวัดสงขลา. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 14(2), 299-310.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2546). ระเบียบวิธีการวิจัยสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพมหานคร: เพ็ญฟ้า ปริ้นติ้ง.
- อภิญา เลื่อนฉวี. (2563). พลังความร่วมมือในประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน: ปัญหาท้าทาย ความสำเร็จ. วารสารสถาบันพระปกเกล้า, 10(3), 1-25.
- Diamantopoulos, A. & Sigauw, J. A. (2000). *Introducing LISREL*. London: Sage Publications.
- Kisner, M. K. (1997). *Building Partnerships*. *New Directions for Community Colleges*, 97(5), 23-28.
- Malhotra, N. K. (2006). *Marketing Research*. (5th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.